

ЗА ИСПОВѢДАНІЕТО.

Като помянахме на свое то мѣсто за таинства та въобще, ный не говорихме за всяко отъ тѣхъ отдѣлно и на дълго, при толкова ясны и неопровержимы доказательства отъ священо то Писаніе. Нъ като исповѣданіе то е тѣсно свързано съсъ посты тѣ, ный ще кажемъ нѣщо и за него, не съсъ цѣль да опровергаваме еретическы тѣ брошюры на Американскы-тѣ Миссіонеры, защо то тогава бы потрѣбвало да напишемъ особнѣ книгѣ само за това таинство, а да дадемъ понятіе на нашы тѣ братія и прикажемъ на кѣсо ученіе то на нашѣтѣ православнѣ черковѣ за това таинство.

Въ начало то на Христіанство то, кога то Черкова та е была угнѣтавана отъ властительство то на язычници тѣ, и кога то Христіане тѣ съсъ различни искушенія сѣ были прѣмамваны, за да ся отрѣкжѣтъ отъ вѣрѣ тѣ, учители тѣ на черковѣ тѣ сѣ ся старали да ги въспиратъ съсъ строго черковно покаяніе: Заради това онія, кои то сѣ прѣстѣпiali правила та на вѣрѣ тѣ, были сѣ дължни да исповѣдаютъ грѣхове тѣ си всенародно, прѣдъ всичкѣ тѣ Черковѣ; послѣ това тѣ сѣ ся приѣмали изново въ чинило то на Сынове тѣ на Христовѣ тѣ черковѣ. А послѣ по врѣма това всенародно черковно покаяніе, по снисхожденіе на черковѣ тѣ кѣмъ слабости тѣ чловѣчески, е было отмѣнено, и